

Emil BUCURESTEANU

La capăt de drum

SEMANTORUL
Editura online, 2011

Emil Bucureşteanu

A fost născut în ziua de 28, luna ianuarie, anul 1932 de către Raveica Bucureşteanu, soţia lui Ion Bucureşteanu din comuna Slobozia, astăzi cartier al oraşului Roznov, judeţul Neamţ. A învăţat la Şcoala primară din sat. 4 clase, la Liceul „Petru Rareş” din Piatra Neamţ, cursul inferior cu capacitate. Liceul la completat la Brăila (Şcoală specială) şi în 1958 a terminat Facultatea de Filosofie a Universităţii Bucureşti, cinci ani.

A fost muncitor forestier, pedagog, muncitor la Bicaz pe şantierul hidrocentralei. După terminarea facultăţii putea fi întâlnit ca jurnalist la ziarul local din Piatra-Neamţ, profesor de limba română la şcoala generală Nr. 2, profesor de filosofie, economie politică, logică la liceele „Petru Rareş”, de Chimie, Pedagogic, Electrotehnic, toate din Piatra-Neamţ. Nu mai este slujbaş al statului din anul 1994, când a ieşit la pensie de la Colegiul Naţional de Informatică, continuatorul Liceului Electrotehnic.

Încă din perioada activităţii de jurnalist colaborează la diferite ziare: Steagul roşu, Bacău, revista Magazin, Gazeta învăţământului, Sportul popular, revista Flacăra.

Apoi Ceahlăul Piatra Neamț, revista La Tazlău, Revista Apostolul Piatra Neamț, Moldova Literară Iași, Constelații diamantine, Craiova.

Opera: Volume: *Naiana și Rașela*, Editura „Timpul”, Iași, 2006.

Student în filosofie, Pagini de dragoste, Editura „DramArt”, Iași, 2006 *Ani de școală*, memorii, Editura „Universitas”, Iași, 2007;

Muntencele, Editura „Junimea”, Iași, 2007, *Iubiri vinovate*, Editura „Infarom”, Craiova, 2007, *Zboruri întrerupte* (Împreună cu Emilia Țuțuianu), Editura „Mușatinia” Roman, o microantologie despre trei poete nemțene a căror viața ia sfârșit la anii adolescenței. *Poeți nemțeni* (Antologie pentru copii și adolescenți), Editura „Timpul”, Iași, 2008 *Poemele iubirii*, versuri, Editura „Crigarux”, Piatra-Neamț, 2009; *Povestiri*, Editura online „Semănătorul”, 2009, un volum de nuvele; *Cronici, eseuri*, Editura online Semănătorul, 2009. *Țara noastră nu-i a noastră*, poezii patriotice despre situația actuală a României; *Cancelaria, cuibușor de nebunii*, Editura online „Semănătorul”, povestiri satirice despre „relațiile” interumane în școli.

Emil Bucureșteanu

Culegere computerizată: Emil Bucureșteanu

Tehnoredactare: Emil Bucureșteanu

Editor: Nicolae Tomoni

Copertă: Emil Bucureșteanu

© Emil Bucureșteanu, Editura
Semănătorul, București, 2011

A FOST UN TIMP,

*O lună bătrână, adusă de spate,
Anunță sfârșitul unei zile târzii.
Pe alei de dor îmi aleargă iubirea,
Dar tu de aceasta n-ai cum să mai știi.*

*A fost un timp, o eră a trecut
Și totuși o voce știută ascult.
Un vânt prin vânt mi-o aduce seara
E drogul meu etern de dormit.*

*Încerc să trimit răspuns înapoi,
Cuvinte îmi vin de-a valma pe buze,
Le scriu pe caiet, le scriu în minte
Și caut adresa, dar cine o mai știe?*

*Așa va rămâne, eu sunt expeditorul,
Tot eu sunt și adresantul.
Plicul e-același, în care se află
O scrisoare în alb și-o iubire bolnavă.
24 mai 2011*

AL LUMII RABAT

*e douăsprezece
noapte
zgomot de maşini
câinii latră
Ce vor şoferii?
ce vor câinii?
ne mănâncă stăpânii
pensia s-a dus pe medicamente
de ce-aş fi sănătos
totul e pe dos
dumnezeu cere parale
multe
popii să sature burţile
miroase a colivă şi a prescuri
de ce să nu înjuri
de ciudă
o plăcere absurdă
doar ei te laudă
te blagoslovesc
şi te-ngroapă
hai nu fi rău
ce dumnezeu
măine va fi mai bine
vom avea pâine
a plouat
e cald
grâul se coace
ce are a face*

La capăt de drum

*m-a bătut soarele în cap
mintea mă doare
a luat-o razna
asta e cazna
din fiecare vară
la mare se prăjesc la soare
țăranul la fel pe câmpie
ce tembel!
să se bată pentru un hat
o bucată de pământ
s-o are
s-o semene
s-o prășească
să aștepte
să adune
o nimica toată
e noapte e târziu
șaiszeci de minute după doisprezece
și mașinile se duc
vin
unde?
de unde?
ce nebunie
pentru ce?
pentru multe
pentru nimic
un puhoi
un tsunami
o laudă de la popi
regrete
spuse la gazeta de perete*

Emil Bucureșteanu

*apoi
din nou la drum
nimic nu s-a întâmplat
unul în minus
altul îi ia locul
este al lumii rabat.*

ANGOASA MORȚII

*Angoasa morții mă roade în suflet,
Picioarele îmi înmoaie, limba îmi leagă,
Totul e negru, nimic nu e viu,
O pânză de păianjen, după ea un scriu.*

*Un creier pribeag aș vrea să fiu
De mine, de nimeni nimic să nu știu
Să umbli prin lume pe-UN CAL ÎN GOANĂ
Cu oțel în copite, cu flăcări în coamă*

*În vârtejuri alunece pământul sub noi,
Mai departe, mai departe, hai murgule , hai
Pe câmpuri, sub stele aleargă, aleargă,
Lumea e mare, lumea mi-i dragă*

*Să trecem peste ape, să trecem în volte,
Hai murgule ascultă ale vântului note,
Pământul cum geme, sunt spirite trecute
Au ieșit la plimbare, ne spun vorbe mute.
Și un cor de tăceri se aude, se simte.
Ajunge, ajunge, destul am răbdat
Hai, murgule aleargă să scăpăm de iernat.
E timpul noi doi liberi să fim
Hai, murgule, aleargă cât încă trăim.*

15 iunie 2011

*ASCULTĂ, IUBITE, CUM FREAMĂTĂ
CODRUL*

*Ascultă, iubite, cum freamătă codrul
Sub ploile toamnei. Cocorii pleacă.
Pe frunze să nu calci, au suflet de oameni
Şi sufăr ca şi noi când moartea le ia tonul.*

*Ascultă, iubite, cum freamătă codrul
Şi vântul prin ramuri umblă haihui
O uvertură este cântul, înainte să vină
Al iernii pustiu C-un crivăţ tehui.*

*Ascultă, iubite, cum freamătă codrul
E doină cântată din mii de cavale,
Ne cheamă iubirea spre noaptea cea mare
Să mergem către ea cum ne este destinul.*

9 august 2011

REPEDE MAI VINE DIMINEAȚA

Repede mai vine uneori dimineața!

Ușa scârțâie...

Bărbate – piața!

Mă-ntorc pe-o parte,

Mă-ntorc pe cealaltă,

Becul se-aprinde...

Mizeră e viața

Când soața îți spune:

Scoală-te Ioane!

Plodului mic îi este foame

Și aș dormi puțin mai departe

Opt ore scrie la carte

AȚI VĂZUT VREODATĂ IUBIREA?

*Ați văzut vreodată iubirea?
Ea merge pe stradă
în haine roșii e-mbrăcată.
Mereu alerg după ea și nu o ajung,
e tot înainte,
alături niciodată.
Ea e broasca țestoasă
iar eu sunt Ahile
cel iute de picior.
Iubirea merge încet,
dar mereu ,
un pas ne desparte.*

25mai 2011

B

ASTARDUL

*Bat la porțile iubirii în zădar.
NU-mi răspunde nimenea.
Mamă m-ai adus pe lume
la-ntâmplare, ca la zar.
Nici n-ai plâns, nici n-ai țipat,
în tavan doar ai privit,
la mine nu te-ai uitat.
Dragostea ți-a fost pedeapsă,
urgisită ai trăit-o,
eu sunt un bastard păgân;
înfășat în cârpe negre
m-ai lăsat seara în drum.
N-am murit.
M-a găsit o babă chioară.
Pentru viața ce mi-a dat
îpotecă ea mi-a scris:
să stau la un colț de stradă,
astfel pâinea să-i câștig.
Te-am iertat.
Că ți-am spus-o fără șir,
CRUCEA-ți îmi este martoră.
Stau și plâng și am un gând:
să nu sufăr, vreau mormânt.
Pământul nu mă primește,
sunt blestem.
Un hoinar mereu pe drum
fără casă, fără fum.*

24 martie 2011

BĂTRĂNEȚEA

*Clipele dor când ani nu mai sunt,
Fiecare e o rană, s-o oblojești cauți,
Se vindecă greu și alta apare,
Bătrânețea e viață de oblojeți mereu.*

*Te uiți îndărăt la anii ce au fost,
Recauți iubirea presărată pe drum
În anii când totul îți părea frumos
Și-ți apare în față doar praf și fum.*

*Te închizi în găoacea în care te-ai născut...
A fost o vreme când nimic nu te-a durut,
Revii la ea, era plină de iubire;
Bătrân trăiești aceeași simțire*

*În gând cu ce-a fost treci prin lume,
O lume străină se uită la tine.
O privești și cauți înțeles la ce se petrece,
Cum tu ai trecut și ea va trece.*

*Ea grijă de tine nu are, nu-i timp,
Ea curge continuu și-și caută nimb.
Zădarnică a fost și a ta încercare,
Cu toții ne mișcăm sub același soare.*

14 august 2011

CÂNTUL MIERLEI

*Cântul mierlei dimineța -
reverii, sunt fericit.*

*Încă o zi îmi stau la sfat
eu cu mine. Ce-am iubit!
Știm că lumea e făcută
din neazuri, din nevoi,
pe un balansoar al vieții
stăm eu cu mine, numai noi,
spunem versuri pentru toate,
dorul, cântul și iubirea.*

*Nu mai știm ce este ura,
singuri ne tratăm durerea;
ne-am spus multe și de toate
în seri lungi, în nopți târzii
colindăm pe mări albastre
fără groază de stihii.*

*Nu mai știm ce este frica,
cetăți, ziduri nu zidim,
când la pas când la galop
pe cai albi tot călărim.*

*Caii sorții au obosit,
nu mai vor să tragă-n ham,
î-ndemnăm dar în zădar
alte drumuri nu apar.*

*Stăm pe loc cu gânduri duse
înspre-o lume ce a fost,
înapoi cale nu este
înainte-i fără rost.*

Emil Bucureșteanu

*Cântul mierlei dimineața
nu-l aud nu știu de este
cu oblonul la fereastră
totul trece în poveste.*

3 iulie 2011

CRUCE DE MESTEACĂN, ALBĂ
Romanță

*Cruce de mesteacăn, albă , îți stă alb la cap
iubire*

*Ți-am adus-o din pădure, mântuire să îți fie
Am cărat copacu-n spate, pe-o golgotă de durere
Dorul meu mereu tot crește, inima mereu te cere.*

*Cruce de mesteacăn, albă, stă în ger, în ploi și
vânt*

*Apa ploilor ce curge de pe cruce îngână-un cânt
E romanța vieții noastre, tu ascult-o, eu o-
ascult*

*Inima de dor e frântă, lângă tine vrea-n
mormânt.*

*Cruce de mesteacăn, albă, vorbește cu-a mea
iubire!*

*Spune-i dorul ce mă arde, spune-i trista
despărțire*

*Noapțile îmi sunt albe, de-ntuneric zilele sunt.
Crucea de mesteacăn, albă, varsă lacrimi pe
mormânt!*

6 august 2011

DE IERI NU ŞTIU NIMIC...

*De ieri nu ştiu nimic de mine
nici de tine nu ştiu
azi încerc să scriu ce nu ştiu
şi umplu caietul cu date virgine.
Când nu ştiu nimic de mine
Şi nu ştiu nimic de tine
ştiu de toate
şi de toţi
carul mare are patru roţi
şi-i dus haihui de bidivii
pe ale cerului câmpii.*

31 iulie 2011

CUFUNDAT ÎN GÂNDURI NEGRE

*Cufundat în gânduri negre
Se trec zilele pe rând,
De iubire nici un gând,
Noapțile sunt și mai grele.*

*Cufundat în pat de vise
Aștept soarta să-mi surâdă
Dragostea să se întoarcă
Precum mama îmi prescrise.*

*Cufundat cu muza-n brațe
Scriu și versuri, scriu și proză
Viața nu îmi este roză
Moartea încearcă să mă-nhațe.*

*Nu o las să mă cufunde,
Bat la porțile iubirii
I-amân zilele sosirii
Dar iubirea nu-mi răspunde.*

*Chiar și cu o așa viață
Moartea nu-i de preferat.
Ce-i dincolo nu-i de-aflat
Pe pământ mai e speranță.
17 iulie 2011*

DE DUREREA DORULUI

*De durerea dorului
Trec apa amorului
În înot pe lună plină
Când doru-mi stă în grădină.*

*De durerea dorului
Apuc calea codrului
Unde dorul stă și-așteaptă
Dorul meu să-i bată poartă.*

*De durerea dorului
Stau la umbra nucului
Și aștept dorul să vină
Că-i seni și vreme bună.*

*De durerea dorului
Sorb apa izvorului
Și-l ascult cum izvorăște
Cânt de dor el izvodește.*

*De durerea dorului
La-adâncul pământului
De iubire el îmi spune
Multe doruri sunt pe lume
Numai-al meu e mai cu dor
E împletit cu fir de-amor.*

*De durerea dorului
Ascult cântul cucului
Cucu-i singur, eu la fel
Colind lumea singurel.*

*De durerea dorului
Bat drumul haiducului,
Flînta ce o port în mână
Numai dragostea-i de vină.*

*De durerea dorului
Îi dau glas cavalului,
Cânt de dor cavalul zice
Eu dorului îi pun cruce,
Cruce albă de mesteacăn
Dorul meu să-l dea în leagăn,
Cruce trainică de piatră
Dorul meu să aibă vatră,
Cruce dintr-un fag făcută
Dorul meu să se audă
Când prin crengi vânt îmi va bate
Să-l ducă hăt, hăt departe
La porțile raiului
Să dea viață glasului
Mândrei, să-i poată spune
Ce-am iubit așa rămâne.*

DE PATRU ORI PE NOAPTE

De patru ori pe noapte,
şi de mai multe ori
mă scol;
în camera de-alături
doarme nevastă-mea.
De ce nu dormi? mă-ntreabă,
cât viaţă mai avem
o oră nedormită
ascunde-o într-un poem.
Privesc cum curge noaptea
în negru îmbrăcată,
un cioclu, fără plată,
în poartă stă să bată.
Deschid mare fereastra
să intre luna-n casă;
un nor îi ține cale
să vină nu o lasă.
Îi spun să îi dea pace,
este iubita mea,
dar norul e tembel
şi face ce vrea el.
Pun mâna pe vioară
să zic un cânt de dor,
arcuşul se destramă,
nu am un pic de spor:
Mă-ntorc în amintiri
călătoresc prin vreme;
eram doar doi copii;

moș ene pe la gene.
Ne consumam în pace
la baltă la scăldat,
pe-atunci luna părea
o pâine de mâncat.
Ne-am alintat apoi
în tril de ciocârlii;
crescusem peste noapte
nu mai eram copii.
Privesc cum curge carnea
sub pielea încrețită,
în palmă simt un puls
trecut prin deasă sită.
Ea tace, nimic nu zic,
răspuns cătăm în ochi:
ce mult ne mai spun ochii!
de câte nu vorbesc!
Izvoare nu mai sunt,
în scurta lor trăire
S-au revărsat mereu
și-au curs mult în neștire.
Motive au fost destule,
le-am spus și-au fost iubire
iubirea ne-a ținut, iubirea ne mai ține.
Din strachina vieții, în care mai este hrană,
ne ospătăm cu grijă, cumva să nu dispară
și fiecare își ia
din propria-i bucată
atent, mereu atent
bucata să nu să gată.

29 iulie 2011

DESTIN

*Calc încet pe jarul vieții,
Miros tălpile a scrum.
Mă grăbesc să prind iubire,
Stau în loc prins de destin.*

*Altă cale mi se zărește,
Nărăvaș mă zbat în ham.
Vrerea încet se domolește:
Ce-am dorit și ce îmi am.*

*Mulțumește-te cu ele!
Spune-un om de ani cărunți.
Tot-încercăm să facem multe,
Abia trecem două punți.*

*De te uiți-napoi o clipă
Vezi un șir de lungi-întâmplări;
Parcă-o forță nevăzut
Porți închide, lasă cărări.*

*Ultima încercare este
Pași bătrâni să faci mereu.
Într-o zi se stinge lampa.
Îmi zic toți: așa vrut-a Dumnezeu.
9 august 2011.*

DIN TRAMVAIUL 14...

*din tramvaiul 14 coborai
întotdeauna la Cișmigiu
așa te știu
te recompun
coborând din tramvaiul 14
la Cișmigiu
magnoliile au înflorit
în Cișmigiu
din tramvaiul 14
nu mai coboară nimeni
să le miroase.*

DORINȚA LUNII

*Se sprijină luna pe-un umăr de nor
și galeșă stă, de somn toropită.
Ar vrea să se culce pe pat de visări,
îi frică de vârcolaci să n-o mănânce.
Am invitat-o la mine în casă
mi-a răspuns cu plăcere, mi-a trimis o rază;
n-a putut întreagă să vină
alți îndrăgostiți o țineau de mână.
Dar nici aceștia n-au putut s-o țină...
A fugit și s-a ascuns într-o grădină
sub un tei înflorit am găsit-o pitiță
Mi-a spus că vrea și ea să fie iubită.
12 iulie 2011*

La capăt de drum

DRUMUL VIEȚII

*Te scoli în zori și pornești la drum
Cu ranița plină de gânduri-ndrăznețe.
Faci pașii harnic la timp să ajungi.
Calea e lungă pe strâmte poteci.*

*Tovarăși de mers la bătrânețe nu-s,
De unul singur străbați vânt și ploii;
A fost odată când eram în doi
Și drumul părea ușor de parcurs.*

*Cu noi greutăți se încarcă sacul,
Vrei să-l lași jos poate-l duce altul,
Nimeni nu vrea să-ți întindă o mână;
Ce să facă ei cu-o mână bătrână?*

*Te oprești în loc, mai departe-i greu,
Privești înspre soare, e gata s-apună,
A mai trecut o zi, e și asta bună;
Câte vor mai trece știe Dumnezeu.*

14 august 2011

EȘTI SINGURA PE LUME

*Ești singura pe lume la care am scris un vers
Și sigura pe lume pe care o mai iubesc ,
Dar versu-mi pentru tine e vorbă goală-n vânt
De ce să-ți mai scriu versuri, n-ai față de
cuvânt.*

*Am așteptat o viață ca semne să îmi dai,
S-alerg nebun la tine, să fim din nou în rai.
Dar viața mea-i croită să fiu fără iubire
Trăiesc mereu stingher cuprins de grea mâhnire.*

E UN PUSTIU ÎN GÂNDUL NOPTII

*E un pustiu în gândul nopții...
Pe-asfaltul capătului de drum
Aleargă-un cânt rostit de roți
Sub raza lunii definit.*

*Răspund chitare diluviene
Pictând o horă în efluvii
Și simt cum urcă din adâncuri
Crâmpeli de viață muribund.*

*Nimicului îi cresc noi aripi,
O umbră-ntinsă de păianjen,
Se scutură toți trandăfiri
Dintr-un decor însângerat.*

*Privesc în hăuri de cuvinte,
Din ele rost încerc să dau
Cărărilor fără de număr
Pe care pașii m-au purtat.*

*În marșarier încerc să intru,
Sinapsele au ruginit,
Înainte mașina nu mai merge
Înapoi, de mers a obosit
Îmi caut un loc de parcare,
Edilii totul au taxat,
Opresc la margine de stradă
Din viață atâta a mai rămas.*

3 august 2011

FEMEILOR NU DA NICICÂND CREZARE

*Un aer rece intră pe fereastra iubirilor trecute,
Cu amintiri trăiesc ale zilei clipe
Perdeaua anilor, o ceață de smaralde
Ce strălucesc, privirile-s tăcute.*

*Aștept răspuns să vină de departe...
Trecut-a timp, vioara nu mai cântă
Doar un ecou reverberat în unde
Mai retrezește aducerile aminte.*

*De pe-un caiet cu linii și pătrate
Scot un poem cu note, adunate
În timp când joaca ne era soră
La sărutări și-o banca ne era proră.*

*Acum privesc cu ochi fără culoare,
Răstorn a lumii ordine și strig:
Iubirea e minciună, este frig
Femeilor nu da nicicând crezare.*

2 august 2011

FERICIRE

*Nu am dat în cap la nimeni,
din străchini nu le-am luat,
mi-am făcut singur mâncare,
singur mi-am făcut și pat.*

*Nu am strâns averi cu carul
Nici n-aș fi avut cum,
Am muncit pe deșelate;
Din muncă rezultă scrum.*

*Totuși sunt văzut cu pizmă:
Uite-l, fericit mai este!
Doi nepoți îmi stau în dreapta,
Iar în stânga a mea nevastă.*

*Trec așa pe Strada Mare,
În plimbare după masa,
Suntem veseli fără parale,
Veselia ține casa.*

*Vă-întrebați, totuși, cum facem
Să ne ținem pe picioare.
Dintr-o pensie mizeră
și-un salar' de trei parale.*

*Să vă spun un secret mare,
Ce îl știe tot săracul,
Te întinzi cât-ți este patul
și-l consideri bunăstare.*

8 august 2011

ȚÂNDURILE BĂTRÂNEȚII

*Gândurile de doruri pline
Se întorc în amintiri,
Să trăiască anii tineri
În grădini cu trandafiri*

*Încercări destul de grele,
Anii tineri nu revin.
Ca un cer fără de stele
E-al bătrânilor destin.*

*Cu cât timpul se petrece
Anii tineri sunt chemați
Înapoi: E frig, e ceață
Ani bătrâni, ani întristați.*

*Cât ești tânăr timp nu este
La bătrâni să te gândești.
Veșnic fi-va o poveste
Totu-i dat ca să trăiești.*

21 august 2011

HAI, MURGULE, HAI!

*Hai murgule, hai,
Du-mă departe,
nu vreau să mai știu de nimic,
de toate.
Aleargă-n buiestru, aleargă-n gallop,
e timp să trecem al vieții stop.
Ne cheamă drumul,
ne cheamă vântul,
aleargă murgule, aleargă ca gândul
în urma noastră urâtul rămână,
hai, murgule, du-mă, du-mă și du-mă
cât mai departe, cât mai departe
liber să fim, cum scrie la carte,
să străbatem codrii, să străbate văi,
cât mai departe de oamenii răi*

*Hai, murgule, hai
de când tot te mân
căpăstrul s-a rupt, sunt un bătrân.
Călare, pe jos ni s-a trecut viața,
tot înainte!
aceasta ni-i soarta.*

27 iunie 2011

ÎMI PORT CRUCEA GREU ÎN SPATE

*Îmi port crucea greu în spate,
Aş lăsa-o dar nu vrea
Să se dea jos din spinare
Nu găseşte alţii-n cale.
Chiar de-ar fi nu ar pleca
Mă iubeşte atât de tare
Că de merg în patru labe
Simte că e doar a mea.
De la primărie am scos
Acte noi de proprietate;
Crucea ce îmi stă în spate
Vreau cu ea să mă îngrop.
Moştenire n-am s-o las,
Urmaşii au crucea lor,
E modernă
Din alt lemn este făcută.
Crucea mea e necioplită,
Crucea lor e lustruită
Mama ei e de alt neam
Nu a tras la plug, în ham,
Are aer de cucoană,
La biserică stă-n strană
Este şi bine şcolită
Nu mănâncă mămăligă
Se hrăneşte numai cu pită
Dar nu crucea este grea*

La capăt de drum

*Puterile sunt mai puține
Pentru mine o piatră mică
Este mare, este stâncă
Pentru tânăr e pietricică
O aruncă peste gard
Și trăiește la hazard*

ÎMI RĂSFOIESC ÎN GÂND IUBIREA

*Îmi răsfoiesc în gând iubirea,
Eram pe-atunci noi doi, și numai noi
Câți ani să fi trecut?
Acum e prea târziu să fac pași înapoi.*

*Era prea frumos ca veșnice să fie
Acele zile, adolescente vremi
Sun amintiri înscrise în zidire
Dar și zidirea se trece peste ani.*

ÎMI SUNĂ-N URECHI ZIUA TRECUTĂ

*Îmi sună-n urechi ziua trecută,
Un clopot anunță sfârșitul ei.
De vecernie un preot îi cântă prohodul
Iar eu ascult porumbei în zbor.*

*O pace se întinde pe pământ și în aer,
Natura se retrage în găoacea nopții,
Dar eu stăteam de veghe sorții
Și gândeam ce va fi a doua zi.*

*Iată au venit zorii, se sting candelabre
În urechi ziua trecută îmi sună
Pornesc înainte pe drumul de humă
Și azi ca și ieri minuni nu vor fi.*

*Se rostogolește timpul în aceeași formă,
În patul lui Procust viața mă bagă;
Cu picioarele lungi, cu mintea întreagă
NU-ncap. Ce lume nătângă!*

*Se strigă, se țipă, vrem libertate
De foame stomacul gloatei e plin
De liber sunt, de burta mi-i goală
Le privesc pe toate ca pe-un destin.*

*Aștept ziua când va fi finita comediei
Așa cum a fost și va fi viața*

*Se va găsi cineva să taie ața
Și va spune adio veșniciei.*

ÎN GRĂDINA VIEȚII

*- În grădina vieții printre spini eu calc,
Cărări de iubire încerc să rețac.
Sub tălpile goale simt pământul tare,
Dragostea, iubito, altă cale n-are.*

*În drumul cel fac pe tine te caut,
Inima te cheamă, piciorul aleargă,
Ochii-mi sunt spre stele, dar nimic nu văd.
Răspunde-mi odată, spune-mi ce să cred.*

*- Prea târziu e-acum, totul este scrum,
Din tot ce a fost mai iese doar fum.
În palatul rece în care îmi stau
Nimicul e totul, nimic nu mai vreau.*

*De gând te frământă, regrete de ai,
Lasă-le deoparte. Seamă cum să-mi dai?
Pământul înghite orișice speranță.
Totul e nimic, nimic ca și-n viață.*

3 martie 2011

ÎNCĂ O ZI APARE

*Încă-o zi apare, o privesc prin geam,
O noapte a trecut, alta sper să am
Și așa mereu eu îmi trec prin lume
Bucurii mereu nu vin către mine.
M-amăgesc continuu cu nimicuri mari:
Ieri am fost copil, ieri am fost școlar,
Lumea mi se pare că este frumoasă,
Privesc împrejur când îmi ies din casă.
Sunt și mai atent cu ce mă îmbrac,
Uneori mai uit ca să mai mănânc.
Mă privesc-n oglindă în fiuce zi
Viața mi-a trecut, n-am ce povesti.*

*Încă-o zi apare, o privesc prin geam.
Ce am fost odată! Era doar mai an.
Astăzi parcă-s altul, oglinda nu minte,
Mâine ce va fi nu îmi vine-n minte.*

3 martie 2011

ÎN FIECĂRE DIMINEAȚĂ

*În fiecare dimineată îmi zic:
a mai trecut o noapte
cât un secol
și soarele va răsări
și încă o zi va trece peste mine
iar noapte iarăși va veni
și nu voi ști
de dimineată alta va sosi.
așa trec zilele
de mult
cu frica-n spate
privesc spre înalt
și poate încă-o zi va fi
sau marele salt.*

29 iulie 2011

IUBIREA E UN POEM

*Iubirea e un poem,
I-am scris și scris a fost.
Ca să ți-l citesc nu are rost
îți sunt urechile-nfundate
la poezii tu ești în post.
Privești mereu spre alte zări
unde sunt bani...
și ai dreptate
la ce-o fi bun să ai o carte.
Cum să îți spun,
un vers e trist
când nu primești la el răspuns
dar tot iubești
c-așa e scris de Cel de Sus
să-ntorci și celălalt obraz
de ești lovit de cineva.
Dar dragostea nu are legi
nici scrise, nici nescrise nu-s;
fiecare dintre noi
este el singur cu iubirea
și-și simte sigur nemurirea
numai în doi
cu versul lui.*

30 iulie 2011

IUBIREA

*Cu iubirea de mână trecem prin vremuri
Şi-n fiecare zi scriem pagini de dor.
Cu ea urcăm munţi, traversăm oceane,
Cu iubirea ajungem la orice tărâm.*

*De zilele triste, iubirea ne scapă,
Perpetuu ne trecem din unii în alţii,
Suferim când iubim, fericiţi suntem
În tot ce facem fericire avem.*

*De pe cer cu iubire ne vorbeşte şi luna,
Cu raze îşi scrie al ei vers de dor
Şi ne spune şi nouă ce grea este viaţa
De unul singur prin spaţii călător.*

*Nepoţii de mână cu iubire îi ducem,
Cu ochi de iubire privesc înspre noi
Şi cresc având ca speranţă iubirea
fără de care trăim în nevoi.*

*Cu iubirea de mână la limanul vieţii
Privind înapoi ne trecem tristeţea
Ziditorul iubirii cu iubire ne primeşte
Pe vecie va fi alături de noi.*

14iulie 2011

LA UMBRA NOPTII SĂ NU IEI SEAMA

*La umbra nopții să nu iei seama
de vine așa, pe neașteptate,
suntem o lume de păcate
Și pe pământ viața te roade.*

*Alergi întruna, comori îți cauți,
lovești în stânga și în dreapta,
odată se oprește roata
Și mi te-ai răzvrătit de geaba.*

*Te-ncrunți, înjuri, vrei explicații,
de la Cel de Sus aștepti să vină,
dar singur tu îți ești de vină
dacă alții ți-au luat talanții.*

*La umbra nopții să nu ceri seamă
de vine fără să îți spună,
împacă-te cu tine, pân' la urmă
doar Domnului îi vei da vamă.*

30 mai 2011

LE BOTEZ POEZIE

*scriu un rând, scriu două...
le botez poezie.
nu-mi place.
șterg și scriu din nou
patru rânduri cu ritm și rimă.
le numesc strofă.
- ești bătrân, colega, îmi spune un prieten,
așa se scria pe vremea lui tata
pentru cine scrii tu?
de ce mai pui punct, virgulă?
acum este altă regulă,
poezia e scrisă pentru aleși.
citește cine vrea,
înțelege ce poate
tu gândești una, el crede alta.
a fost yalta,
acum-i malta.
în poezie ca și în politică
nu-i mare filosofie:
toți știu,
toți critică.*

13 iulie 2011

M-A BLESTEMAT URSITA

*Când m-am născut, m-a blestemat ursita
Ca să iubesc, iubire să nu am.
Așa am fost cu viața risipită
După un clip ce-n lume nu era.*

*L-am căutat în ceruri printre stele,
Erau prea multe ca să-l întâlnesc,
Iar mama îmi spunea în noapțile senine:
Stelele sunt reci, ele nu iubesc.*

*Zădarnice, încercările mamei sunt,
Caut mereu prin spațiul neîntinat,
Iar inima îmi cere: mergi înainte
Iubirea e o boală ce nu are iat.*

*Dar într-o zi alerg printre oameni
Fără să știu ce caut, ce vreau.
Un clip se oprește pe retina vieții,
El trece, eu zic: pe tine te vreau.*

*Răspunsul îi este o simplă privire,
Înghet pentru o clipă în ochii ei reci.
Ne topim pe asfalt și curgem în tăcere.
Nu pășim, ci plutim, ne unim pe veci.*

Februarie 2011

MAMĂ

*Mamă te chem din adâncuri de suflet,
Că anii ți-au fost grei la bătrânețe, acum știu,
Aceași soartă îmi este hărăzită,
Plătesc ce n-am știut să fac la timpul meu.
Aș vrea să îți dorm din nou în poală,
Povești ascultând din dulcele-ți glas,
Să văd cum țeseai pânză albă
Din care tot tu cămașă-mi făceai.
Să mergem din nou pe izlaz după vite,
Să-mi scoți din tălpi spinii cei răi,
Lapte să-mi dai din donița plină,
Să-mi suflă în ciorbă când mă hrăneai
Te revăd cum mergeai la doctor în grabă
Când de boală am fost cuprins. . .
Cu tine de mână am mers șla școală,
În bancă am rămas și tare am plâns.
Multe mi-ai spus, puține am crezut
Mi se părea că toată lumea e-a mea
Dreptatea pe pământ numai eu știam
Unde se află și-mi aparținea.
Timpul a trecut și mă întorc la tine,
De fi-vom vreodată din nou împreună
Iertare îți voi cere, cum se cuvine,
Mâna îți voi săruta, mamă minune.*

21 august 2011

MĂ UIT ÎNAPOI

*Mă uit înapoi la vremi de-ntuneric
Timpuri diluvii mi se par anii ce-au fost
Când stam într-o râlă cu cartea în mână
Să deslușesc al ființei rost.
Săpam în adâncuri,
Scrijilam pietre,
Flăcări curgeau din degete și ochi.
Strigam la vecini,
Strigam la prieteni
Să iasă cu coasa, să iasă cu sapa
Că lumea-i întoarsă pe dos.
Ce timpuri prieteni!
Ce timpuri tovarăși!
Dar, iată, iarăși
Lumea mi-atârnă cu capul în jos.
Totul e ceață,
Lehamitea de viață
Cuprins-a pe bieții români.
Stăpâni îmi sunt alții.
Frații, cumnații s-adună în cete...
Ce vrei băiete?
Vănam mistreți, nu suntem poeți.
Viața e scurtă,
Trebuie trăită.
De sunt parale, totul e mișcare,
Totul se-aprobă,
Nu se stă de vorbă.*

*Nu-mi sta în drum,
Trec eu acum.*

MĂ-NTORC ÎN TIMP

*Mă-ntorc în timp,
măsur începutul
cu pasul gândului, prezentul apreciez.
Ce rost mai are o viață trăită
pe scut de paie,
sub cnut de minciuni
când anii-s bătrâni.
Mă opresc, doar o clipă
Totul a fost și ce va mai fi...
Trăim,
ne zbatem
și nimeni nu știe
ce stea va apare
la întretăieri de drumuri.
Destinul ne aduce,
destinul ne duce,
trăim în ură,
trăim în iubire
și totuși ang0asa:
Cu toții murim.*

10 mai 2011

MĂI, COBZARE

*Măi, cobzare, măi cobzare,
Nu fi trist, cu cobza ta
Vino colea, lângă mine
Cântă-mi tu iubirea mea.*

*Măi cobzare, măi cobzare,
Nu lăsa cobza să tacă,
Inima de dor mi-i plină.
Cobza cânte-mi ca să-mi treacă.*

*Măi cobzare, măi cobzare,
De iubire nu am somn
Zii cu cobza ta cea dragă
Cânt de leagăn ca s-adorm.*

*Măi cobzare, măi cobzare
Tu cu cobza ta ușor
Zii un cântec de iubire
Până mâinile te dor.*

*Măi cobzare, măi cobzare,
Cobza ta cu strune mici
Poate aduce veselie
Și necazul să-l alungi.*

Măi cobzare măi cobzare

*Ia tu cobza, hai cu mine
Să intrăm la Bolta Rece
Să mâncăm și să bem bine.*

*Măi cobzare, măi cobzare,
Vinu-i bun, e de Cotnari.
Măi cobzare, măi cobzare,
Să trăiești și La mulți ani!*

Mă uit în oglindă

*Mă uit în oglindă
și nu știu
dacă sunt eu
sau altul.
Mă-ntorc la gânduri de demult
când un sărut
mă conducea pe drumuri lungi
străbăteam câmpii și lunci
În-oglinda apei mă priveam
și nu mă speriam
de chipul meu
de-atunci.*

1 august 2011

M-AM ÎNȚELES CU IUBITA

*M-am înțeles cu iubita
la un proiect de iubire
când sărut eu îi voi da
ea să-mi dea vreo zece mie.
Unul la zece fie
de zece ori,
Și-apoi om vedea. . .
De proiectu-i eligibil
contractul îl vom prelungi
cu investiții suplimentare
pentru consumabile,
buzele să le-ndulcim
cu îmbrățișări de seară,
de noapte,
de ce nu și de zi;
Nimeni nu va ști
proiectul înainte de a se înfăptui
într-un contract pe viață
parafat,
garanta
de doi ochi căprui.*

MÂNA MAMEI

E vară...

Ieri a fost Sfântul Ilie

și a plouat, precum se știe

el aduce ploi

Și după ele avem noroi.

.....
Cu talpa goală l-am frământat

și mama prispa o lîpea

cu palma-ncet îl netezea

și-l mîngîia

pe țol de cânepă dormeam

iar mîna mamei o simțeam

caldă sub capul meu

ce adormea

pe prispă

lipită de ea.

30 iulie 2011

MI-A INTRAT PRIN GEAM LUNA

*Mi-a intrat prin geam luna
astă noapte înspre ziuă
era tristă, obosită
de umblat prin lumea largă
adusă de spate mult
se-așeză să se-odihnească
a stat puțin
a plecat din nou la drum
prin fereastră m-am uitat
să o văd încotro s-a dus
după-un deal mi s-a ascuns
vorba mi-a lăsat că revine a doua noapte
de cuvânt ea s-a ținut
prin fereastră a pătruns
mai bătrână era c-o zi
și a stat și mai puțin
dar avu timp ca să-mi spună
că-n curând va-ntineri
și de vremea va fi bună
norii or sta prin alte părți
va veni din nou la mine
și va sta cât voi pofti
î-am răspuns că nu se poate
nu de gustul meu depinde
nici de-al ei
viața ne este supusă unor legi*

La capăt de drum

*de domnul scris
pe când eu nici nu eram
și nici ea nu se născuse
eu voi trece-n altă lume
altă lume poate va fi
ea va lumina mereu
când pe-o parte când pe alta
pământul și neamul meu
dacă-o vrea și Dumnezeu
să țină soarele aprins
călător prin univers.*

23 iulie 2011

*N-AM STAT PE GÂNDURI LA HOTAR
NICICÂND*

*N-am stat pe gânduri la hotar nicicând
Eu paloşul l-am fluturat în vânt.
Duşmani pentru mine au fost
Omul trântor şi omul prost.*

*Mi-am scris pe pagini de oţele gândul
Din teaca sabiei mi-am scos cuvântul.
Să taie-n stânga şi în dreapta
Ogor de brazi, să izvorască apa.*

*Dacă acum privesc mereu în zare
E că am pus plăvanii mei să are
Şi-am semănat în tinereţea vieţii mele
Pământul ţării cu praf de stele.*

*Şi-au să culeagă nepoţii, strănepoţii
În străchini să clipească la datul nunţii.
Un imn peste Carpaţi cerbii să cânte,
În biserici să se lege cele sfinte.*

6 mai 2011

NIMICUL

*Nimicul pare tot mai aproape
Îl deslușesc în gând nocturn,
Pe-obraz arat adânc de geruri
Brăzdarele nu își dau rând.*

*Ɛ secetă de ani nu plouă.
Pe-ogoare grâne nu mai cresc.
De foamete mi-i plină burta,
Cu poame uscate mă hrănesc.*

*Vecinii vin să mă ajute,
Neputincioși suntem, și o știm,
Să înfruntăm împreună soarta.
Ne adunăm în acest târziu.*

3august 2011

NOCTURNĂ

*La vecinul de deasupra geme viața
mă uit la nevastă-mea
cu capul în pernă își macină noaptea
îi strig la ureche: te iubesc, femeie
motanul îi ține isonul
în strada tăcută un bec de priveghi
mă întind pe un scaun
cu picioarele reci
aștept dimineața
la serviciu voi povesti
că la vecinul de deasupra gemea viața.*

NOROCUL

*Am cătat pe cer, în noapte,
Să-mi văd steaua norocoasă,
N-am văzut-o, dar în cale
Mi-a ieșit alta, mai frumoasă.
Am-ntrebat-o ce îmi știe
De norocul meu pe lume.
A tăcut, n-a zis nimic,
A clipit din ochi și gata,
A plecat și m-a lăsat.
De atunci în fiecare noapte
Eu norocul îl tot caut.
Într-o seară lună plină
Apăru de după-un deal.
Am crezut că-i steaua mea,
Mare cât roata de car.
I-am făcut un semn cu mâna
Să se oprească, săi vorbesc.
A urcat pe cer agale
Fără să mă ia în seamă
Am -înțeles că-în altă parte
Stă norocul meu ascuns
Și am mers la Baba Rada
Poate îmi dă ea răspuns.
Norocul și-l face omul!
Filosofic mi-a zis baba .*

PRIVEAM ORAŞUL CU OCHII
AMINTIRILOR

*Priveam oraşul cu ochii amintirilor
priveam oraşul ca şi când mâine nu aş mai fi
fost
n-am crezut că el nu va mai fi
au venit de dimineaţă bălauri
au mâncat bradul
au mâncat mesteacănul
au mâncat castanul
au mâncat...
cu dinţi de oţel pietre au ros
urmele morţii rânjesc în soare
ca oasele bivoliilor lustruite de şacali
în Africa
privesc oraşul cu ochii amintirilor
oraş muşcat de hiene
il privesc cu frica unei nopţi
în care să nu curgă iar
pe scizura prostiei
noroii invenţiilor*

28 iulie 2011

O LUNĂ BĂTRÂNĂ

*O lună bătrână, adusă de spate
Anunță sfârșitul unei zile târzii
Pe alei de dor îmi aleargă iubirea
Dar tu de aceasta n-ai cum să mai știi.*

*A fost un timp, o eră a trecut
Și totuși o voce tăcută ascult
Un vânt prin vânt mi-o aduce seara
E drogul meu etern de dormit*

*Încerc să trimit răspuns înapoi
Cuvinte îmi vin de-a valma pe buze
Le scriu pe caiet, le scriu în minte
Și caut adresa, dar undei? Nu-î.*

*Așa va rămâne, eu sunt adresantul
Și tot eu sunt și expeditorul
Plicul e-aceiași, în case se află
Două scrisori și-o iubire neștearsă.*

OMUL

*Nu cântă niciodată arcuŞul şi vioara
De nu exista mâna vreunui muritor,
Indiferent de-i lemnul din cea mai bună spiţă,
Doar sufletul de om vibrează doinitor.*

*Nu sunt copaci în floare sub soare primăvara
De-ar fi păduri imense pe spaţii necuprinse,
De nu este nimeni să spună, să se mire
Ce lume minunată e-a Domnului zidire,*

*Nu e nimic în lume să fie fără tine
Tu, omule, ce eşti prin viaţă trecător
Tot ce-ntâlneşti, priveşti, această creaţiune
Sunt pentru tine toate, acum şi-n viitor.*

12 mai 2011

PĂSTEL LA ȚARĂ

*Alunecă carul pe drumul de țară
Poetic tablou sub pulberi de stele
Prin arșița verii licurici clișesc
Scântei mișcătoare plăvanii trăiesc.*

*La proră bădăia cu biciul în mână
Îndeamnă un gând spre sat să ajungă
Înainte ca luna încovoiată de vreme
Să se culce pe-un deal lătrată de-un câine.*

*Scapără-n vale lumini, e-ntuneric
Plăvanii grăbesc, tăcută e clișea
Și badea Ion își măsoară ziua
Un cântec încet pe buze se-nfiripă.
10 mai, 2011*

PASTEL

*O gură în implozie bolborosea pe stradă
vulcani noroişi îşi arătau răzvrătirea
şi se înăduşeau cu propria-i spermă
ridicând melceşte ziduri de lut.
O lună cocârjită se ascunse după un deal
să n-o apuce ziua
soarele s-o mănânce la dejun
după cafeaua de dimineaţă.*

IUBIND ÎN TAINĂ

*Iubind în taină iubirea o chemi...
Aripi de dor îi întinzi ca să vină,
Răspunsul e trist, printre flori în grădină
S-a ascuns, o cauți, s-o găsești sperii.*

*Iubind în taină iubirea o chemi...
Nu dai crezare la cele ce-ți spun
Îndrăgostit fiind, un pic ești nebun
Înfrunți neștiutul, de nimic nu te temi.*

*Iubind în taină iubirea o chemi...
I-alergi în cale să o prinzi de mână,
Ai vrea să fie pe tine stăpână,
Zădarnic îți trăiești ale tale vremi.*

*Iubind în taină, iubirea o chemi
La întâlnirea de seară sub umbră de lună
Când ziua cu noapte de dor se îngână
Să-ți vindece lin trecutele răni.
15 august 2011*

PESTE VALURILE IUBIRII

*Peste valurile iubirii , o corabie plină de dor...
Vântul bate, valul creşte, dorul este tot mai greu
E lovit de vânt în faţă şi corabia se-nclină
Pe catarg pânzele albe se îndoaie de furtună.
Matelotul de serviciu stă la proră obosit.
Valuri-nalte de iubire vin din larg necontenit
Ele-mbracă chip de fată, iese din a mării
spumă,
O priveşte matelotul, marea încet devine lină.
Peste întinderea de ape, de sirene cânt se-aude
Turme de delfini dansează, la sirene le răspunde
De pe-albastrul cer coboară şi se aşează pe
catarg
Albastroşi cu aripi large, vânt la pupă ei îmi fac.
Şi corabia porneşte spre un mal cu flori de mac
E un ţărm plin de mistere, luminat de sori, o mie
Unde dragostea e lege scrisă pentru veşnicie.
12 august 2011*

PE PĂMÂNT MAI E SPERANȚĂ

*Cufundat în gânduri negre
Îmi trec zilele pe rând
De iubire nici un gând
Noapțile sunt mai rebele.*

*Cufundat pe pat de vise
Aștept soarta să-mi suradă
Dragostea să se întoarcă
Precum zâna îmi prescrise.*

*Cufundat cu muza-n brațe
Scriu și versuri, scriu și rime
În viață nu-mi merge bine,
Moartea-ncearcă să mă-nhațe.*

*Nu o las să mă cufunde
Bat la porțile iubirii
I-amân zilele sosirii,
Dar iubirea nu-mi răspunde.*

*Chiar și cu o așa viață
Moartea nu-i de preferat
Ce-i dincolo nu-i de-aflat,
Pe pământ mai ai speranță.
17 iulie 2011*

SCRISUL

*Pe tălpile papucilor mei
sunt înscrise ani drumurilor
de acasă la gară,
de la gară la Şcoală
şi invers.*

*De la Şcoală la gară
Şi de la gară acasă.
un drum cu praf,
un drum cu noroi,
un drum cu piatră.
Scrişul de pe talpa papucilor mei
niciodată
nu s-a şters.*

*a fost făcut cu creion chimic.
cu cât drumul era mai umed
scrişul se impregna mai tare.
cu cât era mai mult praf
scrişul ieşea mai mult în evidenţă.
de creionul chimic praful nu se prinde.
Cu cât drumul era mai dur
şi rodea talpa papucilor
scrişul ieşea în relief.
scrişul din talpa papucilor
a trecut în tălpile picioarelor
din tălpile picioarelor a trecut în palme*

*Și din palme l-am scris în minte
pentru veșnicie.*

Martie 2011

PICIOARELE MELE

*Picioarele mele nu stau nici în somn
le simt cum merg
merg pe drumul visurilor
dimineața dispare
și picioarele merg oboseite mai departe
peste deșertul vieții
fata morgana se oprește
se opresc și picioarele
reci
pe patul de la morgă.*

POETUL

*O pânză de păianjen acoperă geamul
Tesută din fire de gânduri târzii
Pe masă un opaiț Și o sticlă goală
Țin de urât anilor bătrâni.*

*O haină-nvechită, de molii roasă,
Atârnă-ntr-un cuier galben de timp,
O carte pe noptieră, cu file-ndoite,
Completează imaginea unui loc boem.*

*Macină idei din margine de vreme,
Pe-o filă boțită adusă de vânt.
Le spune la lume, dar cine să le-audă,
E noapte, e frig, urechi nu mai sunt.*

*Strada îi spune că nu este singur,
Sub roți de mașini pietrele gem,
Dar nimeni n-oprește, zgomotul toacă
Orice-ncercare de-a scrie un poem.*

*Își mângâie barba, o coamă sură,
Își înfinge în tălpi bocancii cazoni,
Apoi iese-n stradă, s-audă, să vadă
Al lumii spectacol de are vreun semn.*

La capăt de drum

*Vecinii esclamă: a ieșit nebunul!
El încet se-apeacă, sărută pământul,
În nări simte cum mișună vântul,
O cruce își face și zice blestem.*

*Să cadă din ceruri puhoai de îngeri,
Să spele la gânduri, idei să spulbere,
Din vacile sterpe lapte să curgă
Și grânele-n valuri să-l-nece pe om.*

*O babă surdă cruce își face
E singura din gloată care-l înțelege.
Pe buzele lui râuri de vorbe
Curg spre ceruri, îl înalță pe om.*

2011-02-13

POETUL

*Pe strune de cuvinte
ne cântă poetul dorințele lui
mărginite de precaritatea timpului prezent.
Sufletul se zbate între malurile finitului,
flutură o ramură de măslin.
Fructele cad pe un pământ steril
fără speranța de a rodi.
Sunt ciugulite de păsări carnivore
ce fac popasuri în zborul devenirii.
Un dangăt de clopot răgușit de vechime
se aude în depărtări.
Undele se apropie,
lovesc timpane atrofiate, cu preocupări
trecătoare,
și se pierd în imensitatea indiferenței.
Pe o cruce de piatră, o lacrimă.
Apoi liniște
și verbul a fi la timpul trecut:
A fost.*

15 mai 2011

VISUL LUI GRIVEI

*Primăvara iat-o, astăzi a venit
De frig și ninsoare m-am cam plictisit.
Soarele se-arată mai darnic în raze
S-au trezit din somn mii de buburuze.*

*Pe prispă Grivei doarme și visează
Că pentru la iarnă își va face casă
Dar mai dulce fi-va toată vara somnul
Decât să muncească precum face omul.*

POST FESTUM

*Călătoresc fără mine pe aripi nevăzute
Şi-n urmă vin părerile de rău.
O turmă de gânduri în minţi înţepenite
Invocă nemurirea, ţipă la Dumnezeu.*

*Dispar în nevăzut. În ţărna de origini
Se-aruncă cu idei, m-acoperă tăcerea.
Un singur om pe margini priveşte la spectacol
Îşi face cruce apoi, şi pleacă-n drumul său.*

*Ce glumă proastă îşi zic ai mei prieteni,
Mai este viaţa asta trăită pe pământ
Încerci să cucereşti lumea, crezând că-i veşnicia
Şi totul până-la urmă e pulbere de vânt.
6 august 2011*

PRINSĂ-N BRAȚELE IUBIRII

*Prinsă-n brațele iubirii
Am crezut că-i nesfârșită.
Totu' a fost doar o minciună
Din instincte izvorâtă.*

*A trecut o vară-ntreagă...
Pe sub plopi cu umbră rară
Culegând flori de sulfină
Mă numeai a ta mireasă.*

*Am crezut ale tale vorbe
Tremuram sub flori de măr.
Toamna a venit și iată
Trup rotund cum să-mi acopăr?*

*Mama își blestemă ziua
Când pe lume m-a adus
Eu îmi blestem nesăbuița
C-am crezut ce tu mi-ai spus.*

RĂMĂI ÎN SCRIN, VIAȚĂ TRĂITĂ

*Rămâi în scrin, viață trăită
Să îl deschid nu este cum.
Mă simt cu inima zdrobită
Și n-am pe nimeni ca să-i spun.*

*Plecată ești pe căi străine...
Iubirea mea de ce te-ai dus?
Aștept un semn, dar el nu vine,
Să tot aștept îmi este scris.*

*Creionul meu abia mai scrie
Și gânduri multe mă frământă.
Îmi scriu iubirea-n poezie;
Cândva ai zis că este sfântă.*

*Cuvinte au fost făr' de sfârșit,
Acuma văd că goale-au fost,
Femeia, în veci nu-i de crezut,
Ea cată bani și adăpost.*

8 iulie 2011

RĂZBUNARE

*Cântă cocoșul în miez de noapte,
Vulpea stă ascunsă-n tufiș
Și-și face plan de o masă copioasă,
Dar Grivei îi stă pieziș.*

*Liniștea nopții nimic nu vestește,
Doar luna se-ascunde după un nor.
Un greier țărăie un cântec, proteste,
Adoarme Grivei sub un șopron.*

*Deschide Baba Rada dimineată poiata,
Gănille-s toate, cocoșul nu-î.
Vulpea, șireata, i-a rupt beregata...
Iese de sub șopron Grivei, tăhui.*

*- Te-am pus să-mi păzești poiata, javră,
Zice Baba Rada, furioasă, foc
Iar tu ai dormit; mare e isprava!
N-am să-ți mai dau mâncare deloc.*

* * *

*Cu botul pe labe, Grivei se așează
Gândește: - Cum dracu am fost păcălit?
Apoi plan își face cum să se răzbune
Stăpânei să-i fi pe plac, din nou prețuit*

*Cum vine seara, în poiată se ascunde
Nici stăpâna nu ştie ce gând are el,*

*Când vulpea, şireata, va veni să mai fure
Hoţia pe nas îi va ieşi.*

*E miezul nopţii cocoşii iarăşi cântă
E un concert baroc cântat pe note înalte,
În tufăriş vulpea labelle îşi freacă
La furat de păsări din nou se abate.*

*Priveşte şi în stânga, priveşte şi în dreapta,
Urechile ciuleşte să poată auzi bine.
Nimic nu se aude, o creangă nu se mişcă.
Cu botul ascuţit miroase şi poiata.*

*Ceva nu e pe plac, ceva nu îi convine,
Ar vrea ca să se-ntoarcă, dar burta-i este goală
Şi intră în poiată, dar treaba e nasoală,
Grivei pe loc o-înhaţă, o ţine strâns de coadă.
Îl roagă, îl imploră dar nu este iertare
Grivei pentru ispravă primi-va de mâncare.*

* * *

*Baba Rađa , patroană de găini
Pe uliţă trece ţanţoşă şi mândră
E rece, e ger, de frig ei nici nu-i pasă
De blană de vulpe guler la gât poartă*

11 iulie 2011

RAZE DE IUBIRE

*Raze de iubire coboară din ceruri
E noaptea-nvierii, lumini se aprind.
Mai buni vom fi în ziua de mâine,
Hristos pe cruce pentru noi s-a jertfit.*

*Raze de iubire coboară din ceruri
E noaptea-nvierii, lumini se aprind.
Mai buni vom fi în ziua de mâine,
Hristos pe cruce pentru noi s-a jertfit.*

PRIVEAM ORAŞUL CU OCHII
AMINTIRILOR

*Priveam oraşul cu ochii amintirilor
priveam oraşul cu ochii amintirilor
priveam oraşul ca şi când mâine nu aş mai fi
fost*

*n-am crezut că el nu va mai fi
au venit de dimineaţă balauri
au mâncat bradul
au mâncat mesteacănul
au mâncat castanul
au mâncat...*

*cu dinţi de oţel pietre au ros
urmele morţii rânjesc în soare
ca oasele bivol lustruite de şacali
în Africa*

*privesc oraşul cu ochii amintirilor
oraş muşcat de hiene
îl privesc cu frica unei nopţi
în care să nu curgă iar
pe scizura prostie
noroiul invenţiilor*

28 iulie 2011

PRIMA SCRISOARE

*Eram doar doi școlari
Din aceeași clasă,
Stăteai în banca-întâi
Eu, în ultima rămasă.*

*Purtai plete pe umeri
Cu panglică legate,
Eu tuns, un cap chilug,
O lună plină parcă.*

*Cu mâna sus stăteai
În fiecare oră.
Cu nasu-n carte eu,
Primeam și câte-o palmă.*

*Tu la sfârșit de ani
Erai prima la premii,
Iar eu plecam pe câmp
Ca să păzesc cârlanii.*

*Venit-ai tu odată
La baltă să te scalzi,
În apa de o șchioapă*

Râdeai și făceai haz.

*Din luncă, de sub sălcii,
Eu te priveam pe-ascuns.
Ceva mișcă în mine;
Târziu i-am dat răspuns.*

*Îți spun de-acele zile...
De când nu te mai văd!
Aflat-am din ziare,
Vedetă ești, în top.*

*Că joci la Teatrul Mare
Un rol de primadonă,
Că lumea își lasă treaba,
La teatru ca să vină..*

*Mi-a spus țața Ileana
Că mult îți duce dorul,
C-ar vrea să te mai vadă;
S-a cam golit ulciorul.*

*Mă cheamă ades pe mine
S-o mai ajut la treabă
Și-i tare supărată:
Nepoți nu sunt-n ogradă.*

Cu fata mea se joacă

*Când ne-ntâlnim pe drum
Și-o mângâie pe bucle;
Îi pare nu știu cum.*

*Eu-i spun c-așa e viața.
Și puii își iau zborul
Când le-a venit sorocul;
La om la fel e jocul.*

*Dar nu pare a-nțelege
Ea rosturile vieții.
Dar parcă eu le știu
De bat ades nămeții.*

*Doresc ca să te văd
La față-mbujorată
Mânându-mă: hai cal!
Copii eram o gloată.*

*Mă duc adesea în luncă,
Privesc în adânc apa
Și caut chipul tău;
Mereu apare alta.*

*Îț scriu prima scrisoare,
O am de mult în minte
Dar nu-ți va fi trimisă,
E fără de cuvinte.*

*

La margine de sat

*Îşi are Ion casă
Şi are doi copii
Şi-o harnică nevestă.*

*E gospodar vestit,
O ştie întreg satul.
Îmi are car cu boi
Şi mândre acareturi.*

*O turmă de oi are,
Pământ vreo opt hectare,
Recoltă bună scoate,
Munceşte cât se poate.*

*Un danşat se aude.
Nu-i timp de rugăciune.
De ce clopotele trag?
Ţaşa Ileana spune:*

*A murit Ion, săracu',
A zis că nu-i e bine
Că are gând de ducă
Să vadă pe nu ştiu cine.
**

*- Pe cine cauţi, doamnă?
O-întreabă Ghiţă, groparul.
- Mă uit, aşa într-o doară,
După-un coleg de şcoală.*

*Se-opreşte se închină
Lângă o tristă cruce,*

La capăt de drum

*Și-o lacrimă îi curge
Și-o poză ea sărută.*

*Privește apoi câmpia
Privirea-i departe duce.
Pe cer s-aprinde luna
Și-o candelă la cruce.*

1 iunie 2011

SE-AUD CARII CUM CÂNTĂ

*În grinda afumată se-aud carii cum cântă.
Prin fereastră luna mă invită la o serenadă,
Dar patul fără perini îmi zice: stai în casă
Şi strâns mă ține-n ham o boală nemiloasă.*

*Îngurgitez tablete, mă frec cu esențe,
Luna pe cer joacă șotron,
Lângă mine soba plânge, oftează,
Lampa din perete pâlpare a somn.*

*Numai cartea de pe noptieră tace
Şi se uită trist la un plumb albastru.
Se iubise odată, într-o altă viață,
Când pe cer luna era o mireasă.*

*În grinda afumată carii rod de zor,
O furnică mică își face provizii,
Într-un colț de casă se țese-UN COVOR,
Doi paianjeni negri îmi par un sobor.*

*Obosite pleoape se-aștern peste ochi
Şi o văd pe mama între flori de măr,
Tata lângă ea, o ține de brațe
Şi-amândoi îmi strigă: scoală-te din somn.*

TICĂIE CEASUL

*Ticăie ceasul, ticăie întruna,
Un greier ți ține isonul,
În grindă ronțăie carii
Și-un șoarece îmi roade paltonul.
În vatră un tăciune mai scoate fum,
De frig la geam țurțuri cresc,
Privesc prin fereastră la lună cum doarme
Pe-o pală de nor; mi-i frig și mi-i foame.
Un gând alunecă cu ani înapoi;
O iarnă asemenea era și atunci,
Iar tata plecase la ale țării porunci
Și alții merseră cu el la război.
Trecut-au apoi anii unul după altul,
Războiul a trecut iar mama de plâns
Plecat-a din lume tot într-o iarnă
Cu țurțuri la geam și cu mult nins.
De atunci mereu îmi tot ticăie ceasul..
În ierni când vântul urlă la geam.
Aceași lună apare și trece,
Norii sunt alții iar ea e mereu rece.
Ceasul ticăie, ticăie...
Viața încet se scurge.
23 ianuarie 2011*

Icoana mamei mele

*Icoana mamei mele o port cu mine-n gând
Şi doruri grele duc în desaga vieţii
Mă-ntorc mereu pe uliţele copilăriei
Dar mângâierile au fost, rămas-au doar dureri.*

*Icoana mamei mele e-o candelă aprinsă
Uleiul din pahar este sângele ei
Făclia ce îmi arde va fi veşnic nestinsă
Cine o va stinge va fi sufletul meu*

*Icoana mamei mele nu e tablou, e viaţă
Doar ea îmi dă puteri să-nfrunt cărări ascunse
Prin ceaţa bătrâneţii îmi luminează drumul
Spre care năzuiesc în fiecare dimineaţă*

*Icoana mamei mele nu sunt doar amintiri
Suntem două fiinţe ce înfruntăm puhoiul
Necazurilor diurn şi chinurile nopţii
Sfârşitul îmi apare cântări de heruvimi.*

1 octombrie 2011

Alerg, mereu alerg

*Alerg, mereu alerg în fiecare zi.
La piață plec devreme
de toate să găsesc
în plan îmi pun de-acasă
dar socoteala mea apare ca o mireasă
la nuntă părăsită de mirele zurliu..
mă-ntorc c u punga goală
sacoșa? așijderea
NU-i nimeni să ia seamă
că merg adus de spate
iar haina îmi este ruptă
în față și în coate
cu mine alături aleargă alții
CU-aceleași idei, cu-aceleași gânduri
e rostul vieții pe-acest pământ
să alergăm mereu, mereu înainte
și totuși pe loc rămânem
să privim în sacoșă
când mergem pe stradă
când ajungem acasă
viața până la urmă e-o farsă
burta e legea, burta dictează.*

2 octombrie 2011

*Alerg, alerg în fiecare zi
Alerg mereu, alerg în fiecare zi
drumul e lung
distanţele cresc
mă mână-nainte un gând nebunesc
mă mână din urmă nu ştiu cine
să nu mă ajungă paşii grăbesc
mă uit înapoi
o turmă imensă
se apropie
mă-ntrece
în faţă un pod
pe toţi ne opreşte
să-l treacă nimeni nu-ndrăzneşte
dincolo?
dincolo ce va fi?
cu toţi ne-ntrebăm
dar nimeni nu ştie
să afle nu-i nicio grabă
şi nici nu vor afla vreodată
împinşi din spate de alţii
continuu*

La capăt de drum

*răspuns nu vor avea
și podul vom trece
un pod fără piloni
peste un râu fără apă.*

10 octombrie 2011

TĂRÂMUL POEZIEI

*Tărâmul poeziei nu se află-n stradă
Nu-l întâlnești în orișice ogradă
E dreptul fiecăruia să-l cate;
De-ar ști ce piatră grea își ia în spate!*

*Tărâmul poeziei e peste mări și țări
.La drum pornești ciu multe ezitări
Te cheamă cineva ascuns în tine
Ajuns pe culmi abia atunci greu survine*

*Tărâmul poeziei se află în adâncuri
Nu orișicine pepite izvodește
În mina cu poeme nu-i muncă pe orbește*

*Tărâmul poeziei nu-l afli ascultând sfaturi
S-ajungi la el ai propria ta cale
Nu are numai luciu, are și multă jale*

TOTU-I PE PĂMÂNT

*Îmi scot din minte gândul paradisului de după
moarte,*

*Nici iadul nu îl văd pentru netrebnici,
Le întâlnesc acum sub formă materială,*

În fapte și idei ce umblă pe pământ.

Poate o nirvană ar fi mai la-ndemână

Că nu de frică binele să-l faci,

Ci dând din tine o bucată

Vei simți cum sufletul ți l-ai ușurat.

Nu de pedeapsa altuia să-ți fie frică

Pe cântarul vieții greutățile singur să le pui

Și judecată proprie să ai

Tu însuși să îți fi acuzat și acuzator

Iar legea în tine să stea.

În nopțile tăcerii să o pui pe tipsie

Și vei simți ce-i fericirea.

TREC ZILELE, AȘA, UNA DUPĂ ALTA

*Trec zilele, așa, una după alta
fără să mă-ntrebe
fără să te-ntrebe
ce are timpul cu noi
el curge pe canalul lui
nu se uită înapoi
merge înainte
fără grabă
fără zăbavă
mereu se află în treabă
un război
un puhoi așa mai mare
care îneacă ceva oameni
ba un incendiu
din când în când câte-o revoluție
să-i aducă omului aminte
că trebuie să se schimbe
el și guvernanții
la ce bun că tot se rabdă de foame
nu este pâine, nu este carne
ni-s mațele goale*

strigă în piaţă gloata
ei,şi!
roata e țeapănă
a ruginit pe osia carului mare
și dacă mor va fi tot un drac
tot un iad pentru unii
un rai pentru alții
o femeie e de un câine târâtă
o cățea umblă cu coada ridicată
dragostea e gata
hei, bărbate unde te duci
după cine alergi
nu mai sunt bună?
sunt încă tânără
pe strada mare la magazinul lui Ștrul
s-a vândut ieri carne
mai mult oase
bune de supă
cu măduvă, groase
la coadă a stat și Ileana
a devenit orășeancă
nu mai trage vaca de țâțe
nu mai știe de sapă
păpușoi nu mai desfacă
toată ziua face fițe
și-a pus părul pe bigudiuri
pantofi cu tocul cui
și-a scos pieptul înainte
sânii doi pepeni galbeni
privește ce durdulie este
o scândură de pus la ferestre

viața curge,
viața trece
unul se naște altul moare
se omoară
este omorât
un kil de vin
un chil de rachiu
tot ce-și dorește
tot ce și-a dorit
un ceaun și-o mămăligă
ceaunul cu lapte
mămăliga rece
timpul trece
burta e plină
ne putem uita la lună
e cocoșată
au mâncat-o vârcolacii
babele își fac cruci
într-un boschet se aud gemete
se pune de o nouă viață
un cerșetor în plus
poate-un cântăreț
poate-un poet
poate un savant
sau un criminal
se hotărăște soarta lumii
în palate
pe câmp
într-un bordei
nimeni nu știe ce va ieși
oricum

*câteva milioane în plus
vaci de muls
boi de tras în jug
carne de tun
eroi pentru yankei
șipete , plânsete
cruci de lemn și de marmură
coșciuge poleite cu aur
tiribombe
trompete țipătoare
nunți pe strada mare
pălării, scăfârlii
funduri bombate și țâțe pline cu lapte
toate le on loc
de-a valma
un iarmaroc
uraa!...
trăiască mireasa
trăiască mirele
haideți înainte
mereu înainte
acuși un plod
apoi un altul
lumea se-nmulțește,
lumea crește
mereu, mereu, mereu
fiecare cu codul său
cu scopul său
se uită înainte
înapoi nu are timp
năvălesc ideile*

La capăt de drum

năvălesc minciunile
NU-i gata odată cu viața de câine
javră de stradă
fără curte, fără cușcă
latră și mușcă
o dată
de două ori
de trei ori
vin hingherii
îi admit să latre la lună
să urle ca lupii în pădure
hai la cules de mure
repede, repede, repede
cu ele la piață
pentru doi bani verdeață
a adus tușa Maria
ceapă, fasole varză
puneți în oală
e goală
focul nu arde
nu sar scânteii
de unde să sară
lemne nu mai sunt
a venit vântul le-a luat
mergeți cu el
atât va mai rămas.

28 iunie 2011

TRANDAFIRUL

*Din hăuri fără margini scot apă fermecată
Să ud a mea grădină, să crească flori de mai,
Un trandafir îmi spune că inima îi arde
Că-i îndrăgostit pe veci de-o roşie lalea.
Îl mângâi pe petale şi-i spun că gestu-i nobil
De când suntem pe lume şi oamenii iubesc,
El îmi răspunde trist, iubirea-mi e durere
Lalele de dor uşor se ofilesc.
De aceea-i este frică c-a lui iubire mare
Sfârşitul să nu-i fie cu zile numărate.
Lalele sunt în lume crescute fără număr
Dar în grădină, alături, doar una este înaltă
Şi-i se apleacă blând când este sărutată.
Îi spun să n-aibă frică că Domnul îl ajută,
Laleaua va fi-n floare cât el va fi în viaţă
Şi vor trăi împreună sub soare şi sub lună.
Iar eu le-oi da să bea în fiecare dimineaţă.
Se uită lung la mine şi nu-i vine a crede
Căci ştie el ce ştie din lunga-i vieţuire
Alături de lalele în grădină şi în piaţă
Că viaţa lui-i mai lungă şi tare-i este tristă.*

Cum stăm așa-mpreună de vorbă eu și el
Păși tiptil-n grădină vecina Baba Rada,
Avea în mână un ghem și-o pânză întinsă albă
Și ce îmi spusese floarea nu știu de unde află.
Apoi își scoase-un ac de unde nici nu știu
Și deșiră un fir de roșie culoare
Și mă rugă pe mine să-i bag ața în ac
Că ea abia mai vede și ochelari nu are.

Trecu apoi o iarnă cu nopțile ei lungi
În geam la Baba Rada sclipea o lumânare
Și lumea se-ntreba de ce baba nu doarme
Că are ani destui, la ce mai coase oare?
Dar nimeni nu știa că-n tinerețe baba
Avuse o poveste de dragoste nespusă
Și s-a sfârșit devreme, abia când înflorise
Și dorul de atunci în inimă îl strânse.
Când auzi ce-mi spuse trandafirul mie.
Din timpuri depărtate iubirea o podidi
Și hotărî pe dată povestea să o scrie
Cu ac și ață roșie pe o albă, dalbă ie
Pe trup de fată mare să aibă a trăi.
S-a dus mult timp de-atunci, grădina nu mai e
În locul ei crescut-a o casă cu cerdac
Nici baba nu mai este, făcut-a morții plac;
Pe stradă trece însă o ie înflorată
Pe-un trup de fată zveltă la față îmbujorată.
Un trandafir de mai privește mândru-n soare
Iar o lălea alături, îi simte a lui strînsoare.
Mai-august 2011

VÂNARE DE VÂNT

*Mi-adun în mine sufletul
răspândit prin hârtoage
e treabă grea
nu-l pot lăsa în paragină
ar putrezi mâncat de timpii ce vin
păcat ar fi să nu-l așez frumos în scrin
pagină după pagină
rămână pentru nepoți
de nu-l vor roade șoarecii într-un pod
alături stând de alte suflete moarte
fiecare trăitor în vreo carte
mă uit la el și nu-mi vine a crede
cum a plecat din mine
niște femei rebele stau în fotolii de hârtie
una e blondă cu nas ascuțit de ani
mirosul i-a rămas în târg
tocmea cu gologani
să-și cumpere o rochie
de mătase
subțire repede își mai ieșea din fire
o brunetă cochetă
călătorind pe o trotinetă*

cu părul negru și lung
ochii mereu îi plâng
după ziua de ieri
după ce mi-a zis
la revedere în paradis
un copil așteargă
prin iarba-naltă
apoi se scaldă
gol la baltă
la școală în bancă
cu cartea în mână
alături o zvârlugă străină
încet îmi adun, bob cu bob
sufletul pe un răboj îl așez
și mă privesc
în oglindă
imagine conturată cu greu
oi fi sau nu oi fi eu?
un schelet,
un obraz
peste care au trecut
vremurile vechi
vremurile noi
urme al vremurilor de apoi
unde va în spate parcă ascuns
un alter ego
greu de pătruns
încă neexplicabil
mereu se miră
hei, hei
ce viață a fost și ce este

*o lungă poveste
săpată în carne vie
mai sângerează, mai doare
dar nu supurează
o fi bine
o fi rău
o fi prostie
scapără în sinapse viața
pe clape cântată
un intermezzo
un final greu fără uvertură
într-o șură pustie
o foaie de hârtie
luată de vânt...*

UN MINUT DE VIAȚĂ

Între două clipe un minut de viață
Și îl măsurăm în zile, luni și ani
E-un balon de săpun pe-o aripă de vânt
Culori capătă-n soare, nimic mai mult.
Vrem să-l prindem în palmă, devine udă pată
Ce-ndată se usucă: a fost și a trecut.
Între două clipe, naștere și moarte,
Încercăm să facem multe și de toate.
Muncim pe spetite, averi agonisim,
Dar vine o vreme, le lăsăm deoparte
Și-atunci ne-ntrebăm: pentru ce trăim?
Întrebări tardive, fără de răspunsuri,
Haina ce-o îmbrăcăm nu-i de noi croită
Ni s-a dat în dar doar ca s-o purtăm
Între două clipe, fără să uităm.
13 august 2011

VIJELIE, VÂNT, VÂRTEJ...

*vijelie, vânt, vârtej...
nicio frunză nu se mişcă,
tutu' pare-nţepenit,
doamne, ce viteză are!
fuge, fuge-n graba mare
dar e-acelaşi corp solid.
und' se duce
de unde vine?
sunt-ntrebări fără de-nţeles
unul face cununie,
altul merge la botez,
altul în pământ se duce,
lume cântă,
lume plânge,
bucurie şi-ntristare
stau alături, sunt vecine.
când e una,
când e alta,
vin şi nimeni nu-se-opune.
zile trec şi zile gata
vijelie, vânt, vârtej,
ce-o mai fi vom vedea mâine*

*domnul știe,
pe hârtie nu le scrie,
el la nimeni nu dă seamă,
ce îi vine aia face.
asta e
și bună pace.18 august 2011*

MĂSURAREA TIMPULUI

*Cât timp a trecut de ieri până azi
un ceas ruginit îți spune și râzi
cum poate să-ți răspundă așa neghiobie
în ore de măsoari timpul e-o mare prostie.
Cu altfel de unități se măsoară viața
impregnat cu dragoste omul calcule își face
ce rămâne de el, dincolo, dincoace
câți copii a făcut să-l ducă mai departe,
ce el a visat, a trudit zi și noapte,
dacă pe pământ a lăsat o casă un pom
dacă a plantat o idee într-UN OM
câți îl pomenesc pentru ajutorul dat
câți îl salută când trece prin sat
bunătatea îi este un reper, anume
dacă are un ceas cu fapte bune
alții viața în cărți și-O SCRIU
Eminescu este mereu viu
prin el trăiește o întreagă Românie
dar nu la toți le e dat așa să fie
altul adună averi făr' de număr
se scaldă-n bazine cu apa-n cutremur
la baluri, mascat își arată arama*

Emil Bucureşteanu

*pe stradă la nimeni nu dă seama
se cred nemuritor pe câmpie, pe mare
de atâta fericire din țâțâni îmi sare
și-atunci în neștire își numără anii
și-i vodă iar oșteni îi sunt motani...
Virtuți sunt multe în această lume
Cu ele-n pământ nu intră nimeni
Doar cât trăiești e bine a ști:
Bine de faci, bine vei primi.*

18 august 201

Oi fi eu?

*Oi fi eu sau este altul cel ce scrie
zău nu știu
ce apare pe hârtie
mă-nspăimântă uneori
prin creionul ce-l țin-n mână
curge un fluid păgân
doamne, nu pot să mă-nchin
la iubire
strânsă-n brațe o frământ
fac din ea un aluat
plămădit în nopți târzii
îmi dospește o pâine albă
și o mestec cu nesaț
gust din plânsetul fecioară
când adânc îmi trag brazdă
și m-apuc de semănat
rodul îl aștept să crească
să-l consume cine-o vrea
n-am să cer la nimeni plată
cum nici Dumnezeu nu cere
pentru ce-a făcut și face
să privească doar îi place
ce-a ieșit din mintea sa.*

27 august 2011

Decât pe cea dintâi...

De câte ori ți-am spus că te iubesc!

Mai ții minte?

Nu cred.

Râdeai și ochii îți fugeau aiurea,

Îmi răspundeai cu vorbe seci

Că nu știu ce ai făcut la școală,

Că frică-ți este să mergi cu mine pe stradă,

Deși eram doar doi colegi.

Și-acum îți spun că te iubesc

Și știu că-n van eu tot vorbesc.

Așa e felul meu de-a fi,

Mă leg ușor cu mii de fire

Și nu aștept altă iubire

Decât pe cea dintâi.

27 august 2011

Oriunde ești, cu mine ești

*Oriunde ești, cu mine ești,
Oriunde vei fi, cu mine vei fi...
Iubirea mea zăgazuri n-are.
Când bate vânt vocea ți-ascult,
Lumini lunare mi te-aduc,
Ți-aud curgând pașii pe stradă,
Te strig mereu fără zăbavă
Și dor de tine îmi este, dragă.*

*Oriunde ești, cu mine ești,
Oriunde vei fi, cu tine voi fi...
Timpul trecut nu a trecut,
El a marcat un semn adânc,
În suflet îl găsesc oricând.
O rană ai săpat miștină
Eu liniște nu pot găsi
Pe alta eu nu pot iubi.*

*Oriunde ești, cu mine ești
Oriunde vei fi, cu tine voi fi...
Nu-i zi, nu-i noapte să nu apari
În mintea mea ai loc de veci
Și orice-ai face nu poți să pleci*

*Nu poți ca să dispari;
Ești un pumnal înfipt în piept
De dragoste, și mor încet.*

*Oriunde ești, cu mine ești,
Oriunde vei fi, cu tine voi fi...
Zilele trec cu tine-n gând
Noaptea de dor frământ
Îmi sunt și trist, îmi sunt și slab
M-a dus mama la vraci în sat
dar boala mea nu are leac,
doar numai tu îi vii de hac.
30 august 2011*

Chinurile

*Chinurile zilei, chinurile nopții...
Fericirea o libelulă albastră,
Floare de trandafir roșie,
Glastră spartă pe masa dragostei,
Cioburi ale uitării.
Singur mă mișc în spațiul euclidian,
- A patra dimensiune s-a comprimat într-o nonasecundă -
Îl trăiesc cu intensitatea nebunului de la Socola
În cămașa de forță a libertății
Se găsesc doar indivizii ce IQ ce
Depășesc momentul 0 al păcatului originar
Cunoașterea este egală cu obiectul
Presupus a exista pentru om,
Imaginație bolnava
A anilor senectuții tinerilor.*

Metamorfoze

*M-am privit ieri în oglindă,
Gândul m-a întors din drum
Să încep din nou viața,
Aș dori dar nu e cum.*

*Practic, roata nu se-ntoarce,
De ne naștem vom muri.
Între aceste coordonate
Noi avem de a trăi.*

*Trei etape viața are -
Copil, tânăr și matur,
Bătrânețea nu-i în seamă,
E sfârșitul omului.*

*Ești copil, joaca îți este,
Grija zilei ce-o trăiești.
După-o luptă ca-n povești
Multe țări tu cucerești.*

*Pacea este veșnică,
Războiul doar pentru-o zi.*

La capăt de drum

*Morții merg ca să mănânce
Cu vitejii alătura.*

*Buchea cărții e necazul,
Dar și-acesta n-are durată;*

*Mai cu plâns, mai cu răsplată,
Joaca nu este uitată.*

*Și așa fără de știre
Un fior trece prin tine.
Ce să fie ? Ce să fie?
Totul pare a iubire.*

*De la școală până acasă
Drumul este de-o clipită.
Colega de bancă-ți spune:
Nu mai stau mama mă strigă.*

*Dar tot ea e parcă alta
După-un an, sau poate doi.
Zveltă, înaltă, brunețică
Duce buze mai ai, măi!*

*Trece-o lună, trec și două
Jocul dragostei e-întoi...
Na-i vrea, tu, să-mi fii soție?
O întrebi după-un „război”.*

*Vin' la mama de mă cere
Așa-i regula pe-aici.*

*Şi se lasă sărutată...
Îmi vii mâine? Ce îmi zici*

*Ce frumoşi sunt? Bată-i norocul!
Scuipă-i să nu se deoache*

*Baba Rada trage-o sârbă,
Mirele nu o întrece.*

*Şi mireas e luată
La o horă-n bătătură...
Mire fii atent la soaţă,
Vine altul şi ți-o fură.*

*Hei, nevestă, ce-i cu tine?
Te îngraşi așa deodată...
Eu băiat vreau, eu vreau fată...
Burta-i este mângâiată.*

*La botez ca şi la nuntă
S-a mâncat şi s-a dansat.
Ba că seamănă cu tata,
Ba cu mama, s-a strigat.*

*Au urmat ani lungi de pază
Griji pentru-nceput de şcoală.
La armată ce îmi face,
Cu cine mi se însoară.*

Uite, c-am rămas şi singur,

La capăt de drum

*Viață vine , viață trece!
Lângă mine stă alături
Altă viață tremurândă*

*Ne uităm unul la altul:
- Hai, nevastă la plimbare!
Îmi iau cârja de la grindă,
Ea mă strânge de braț tare*

*Pe o trotinetă mică
Trece-o fată mititică
O întrece și o încurcă
Un băiat cu-o bicicletă.*

*Doi băieți și cu o fată
Râd, vorbesc cu voce tare
Într-un cărucior înalt
Prunc micuț e legănat.*

*A fost mult, a fost puțin
Au trecut cu bune, rele
Cât mai este, este puțin
Cu nopți lungi și zile grele.*

August, 2011

La capăt de drum

La capăt de drum, loc de odihnă îmi caut.

Pământul e tare, iarba-i uscată,

Nimic nu găsesc, gândurile dor, paşi şovăielnici,

Spre infinit cale încerc să îmi fac.

Paşii se opresc, îndoieli mă cuprind,

Totul a fost, azi nu mai este;

Viaţa e-o lungă şi tristă poveste.

Ne naştem fără să vrem, fără să ştim,

La nimeni voie nu cerem.

A fost o voinţă, suntem un accident...

Ce mai contează!

Trăim pe pământ, spre cer năzuim,

La capăt de drum

E numai dorință, credință, speranță,

Dar nimic nu știm.

Regretăm trecutul...

Ce trist folosit!...

Ne-ntoarcem cu gândul,

Dar mintea ne spune mereu înainte.

Și totuși se va zice:

A fost un om.

Totul s-a dus odată cu tine.

Septembrie 2011

Cuprins

1 A fost un timp.....	5
2 Al lumii rabat	6
3 Angoasa morții	9
4 Ascultă iubite cum freamătă codrul.....	10
5 Repede mai vine dimineața	11
6 Ați văzut vreodată iubirea?	12
7 Bastardul.....	13
8 Bătrânețea	14
9 Cântul mierlei.....	16
10 Cruce de mesteacăn, albă.....	17
11 De ieri nu știu nimic.....	18
12 Cufundat în gânduri negre.....	19
13 De durerea dorului.....	20
14 De patru ori pe noapte.....	22
15 Destin.....	24
16 Din tramvaiul 14.....	25
17 Dorința lunii.....	26
18 Ești singură pe lume.....	28
19 E pustiu în gândul nopții.....	29
20 Femeilor nu da nicicând crezare.....	30
21 Fericire.....	31
22 Gândurile bătrâneții.....	32
23 Hai, murgule, hai.....	33
24 Îmi port crucea greu în spate.....	34
25 Îmi răsfoiesc în gând iubirea.....	36
26 Îmi sună-n urechi ziua trecută.....	38
27 Încă o zi apare.....	39
28 În fiecare dimineață.....	40
29 Iubirea e un poem.....	41
30 Iubirea	42

La capăt de drum

31	La umbra nopții să nu iei seamă.....	43
32	Le botez poezie.....	44
33	M-a blestemat ursita.....	45
35	Mamă.....	46
35	Mă uit înapoi.....	47
36	Mă întorc în timp.....	48
37	Măi, cobzare.....	49
38	Mă uit în oglindă.....	51
39	M-am înțeles cu iubita.....	52
40	Mâna mamei.....	53
41	Mi-a intrat prin geam luna.....	54
42	N-am stat pe gânduri la hotar nicicând	56
43	Nimicul	57
44	Nocturnă.....	58
45	Norocul	59
46	Priveam orașul cu ochii amintirilor.....	60
47	O lună bătrână	61
48	Omul.....	62
49	Pastel la țară.....	63
50	Pastel.....	64
51	Iubind în taină	65
52	Peste valurile iubirii.....	66
53	Pe pământ mai e speranță.....	67
54	Scrisul.....	68
55	Picioarele mele	69
56	Poetul	70
57	Poetul.....	72
58	Visul lui Grivei	73
59	Post festum	74
60	Prinsă-n brațele iubiri	75
61	Rămâi în scrin viață trăită.....	76
62	Răzbunare	78
63	Prima scrisoare.....	79
64	S-aud carii cum cântă	84
65	Ticăie ceasul	85
66	Icoana mamei mele	86

Emil Bucureșteanu

67 Alerg, mereu alerg	87
69 Alerg, alerg în fiecare zi	88
70 Tărâmul poeziei	89
71 Totu-i pe pământ	90
72 Trec zilele așa, una după alta	91
73 Trandafirul	96
74 Vânăre de vânt	98
75 Un minut de viață	101
76 Vijelie, vânt, vârtej.....	102
77 Măsurarea timpului	103
78 Oi fi eu?	105
79 Decât pe cea dintâi	106
80 Oriunde ești, cu mine ești	107
81 Chinurile	109
82 Metamorfoze.....	110
83 La capăt de drum.....	114